

293 532 Hand in Hand (El Ele)

TOTAL DURATION: 00:11:57

Time in	Time out	Transcription	Translation
00:00:15	00:01:11	<p>Tolga: Merhaba. Kültürel açıdan farklı topluluklardan insanların engelli olarak iyi yaşamaktan bahsettikleri Speak My Language programına hoş geldiniz. Ben Tolga Okay. Multicultural Communities Council of South Australia için çalışıyorum. Söyleşilerimizde kültürel açıdan farklı topluluklardan engelli insanların nerede olurlarsa olsunlar iyi yaşamak için kişisel becerilerini ve toplum kaynaklarından nasıl yararlandıklarını öğreniyoruz. Bu engelli kişiler ve diğerleri aracılığı ile erişilebilir yerler, aktiviteler ve ilgili fırsatlar hakkında bizimle paylaşabilecekleri gerçek hikayeleri, ipuçlarını ve fikirleri paylaşıyoruz. Bugünkü konuk Fatma. Kendisinin gerçek ismi bu değil ama Bizimle El Ele isimli kendi gerçek hikayesini paylaşmaktan mutluluk duyacak. Hoş geldin Fatma. İyi ki geldin.</p>	<p>Tolga: Hello. Welcome to Speak My Language, where people from culturally diverse communities talk about living well with a disability. I'm Tolga Okay. I work for the Multicultural Communities Council of South Australia. In our conversations, we learn how people with disabilities from culturally diverse communities use personal skills and community resources to live well wherever they are. Through these people with disabilities and others, we share real stories, tips and ideas they can share with us about accessible places, activities and related opportunities. Today's guest is Fatma. This is not her real name but she will be happy to share her true story, Hand in Hand with us. Welcome, Fatma. I'm glad you came.</p>
00:01:12	00:01:14	<p>Fatma: Merhaba, hoş bulduk, teşekkür ederim.</p>	<p>Fatma: Hello, welcome, thank you.</p>
00:01:15	00:01:21	<p>Tolga: Fatma bize biraz kendinden bahseder misin? Nerede doğdun, Ne zaman Avustralya'ya geldiniz?</p>	<p>Tolga: Fatma, can you tell us a little bit about yourself? Where were you born, when did you come to Australia?</p>
00:01:24	00:01:48	<p>Fatma: Tabii, ben Türkiye'de doğmuşum. Babam anlatırdı. Doğu Anadolu'da kışları karlar basan en yakın ilçeye yedi sekiz saat uzakta, ufak bir köyde doğmuşum. Tabii o zaman şartlar çok zor. Çiftçilik, hayvancılık gibi işlerle uğraşıyormuş ailem. Ama iş olmayınca babam gurbete yazılmış. Ben beş yaşındayken Avustralya'ya gelmişiz ailecek.</p>	<p>Fatma: Of course, I was born in Turkey. My father used to tell this to me: I was born in a small village which would be snowbound in winter, in Eastern Anatolia, seven or eight hours away from the nearest town. Of course, the conditions were very difficult then. My family was engaged in farming and animal husbandry. But upon not having any work, my father went abroad. We came to Australia when I was five years old.</p>
00:01:49	00:01:51	<p>Tolga: Başka kardeşlerin var mı Fatma?</p>	<p>Tolga: Do you have other siblings Fatma?</p>
00:01:52	00:02:06	<p>Fatma: Var. Biz aslında çok büyük bir aileyiz. Dört kız kardeşim daha var. Aramızda ikişer yaş var, en ufakları da benim. Hepsi benim gibi iyi dikiş diker. Nenem anneme öğretmiş. El mahareti annemden de bize geçmiş.</p>	<p>Fatma: Yes. We are actually a very big family. I have four other sisters. We are two years apart, and I am the youngest. They all sew as well as I do. My grandmother taught my mom. We inherited the dexterity from my mother.</p>
00:02:08	00:02:10	<p>Tolga: Aileden diyorsun yani bu el becerisi.</p>	<p>Tolga: So you're saying your dexterity runs in family.</p>
00:02:11	00:02:15	<p>Fatma: Tabii tabii bizde hep dikiş nakış olurdu. Evde tabii onca kadın.</p>	<p>Fatma: Of course, we always had sewing and embroidery. Because of having so many women at home.</p>

00:02:16	00:02:30	Tolga: Ahaha doğru söylüyorsun. Tekrar dikiş konusuna geleceğiz. Peki Fatma çok ufaktın ama yolculuğunuzu hatırlıyor musun? Ya da buraya geldiğinizde sende iz bırakan bir olay oldu mu? Hatırlıyor musun bir şeyler?	Tolga: Haha, you are right. We will come back to sewing. So Fatma, you were very young, but do you remember your journey? Or was there something that left a mark on you when you came here? Do you remember anything?
00:02:32	00:02:53	Fatma: Ya çok hatırlamıyorum Türkiye'yi ya da buraya yolculuğumuzu. Tabi çok ufaktım ama bacaklarım da tutmadığı için Avustralya'ya geldikten sonra bana ufak bir tekerlekli sandalye gelmişti, hatırlıyorum. Ay, dünyalar benim olmuştu. Hatta annem oyuncak sanmıştı. Yahu düşünün o kadar küçüktü.	Fatma: I don't remember much about Turkey or our journey here. Of course, I was very young, but I remember after I came to Australia I was given a small wheelchair since my legs were weak. Ah, I felt on top of the world. Even my mom thought it was a toy. It was so small.
00:02:54	00:02:59	Tolga: Çok güzel. Peki nereden geldi bu sandalye? Kim göndermiş?	Tolga: Very good. So where did this wheelchair come from? Who sent it?
00:03:00	00:03:11	Fatma: Bildiğim kadarıyla annem babam tüm gün vardiyalı çalıştığı için bizi fabrikanın day care'ine bırakıyorlardı. Oradaki yetkililer devletten ön ayak olmuşlar. O sayede gelmiş sandalye.	Fatma: As far as I know, since my parents worked shifts all day, they used to leave us at the daycare centre of the factory. The authorities there took the lead from the government. That's how the wheelchair got here.
00:03:13	00:03:18	Tolga: Anladım. Fatma bu arada okul hayatın nasıl başladı? Burada zorluklar falan yaşadın mı?	Tolga: I see. Fatma, how did your school life start by the way? Did you have any difficulties here?
00:03:20	00:04:01	Fatma: Belki 3 ay gittik ama sonra hemen ilkokula başladık tabi. Sıra sıra ablalarım ve ben hiç İngilizce yok. Hepimiz farklıyız. O zaman fazla göçmen de yokmuş buralarda. Ben de sandalyede ama çok yaramazmışım. Tabi dikkati çekiyordum. Sağ olsun öğretmenimiz bize çok yardımcı oldu. Başta bütün gün resim çiziyordu, hamur oynuyorduk. Gerçi zaten çocuğuz ama hepimiz de cin gibiyiz maşallah. Öğrendik. Okulda, bahçede, mahallede, orada. İngilizceyi valla yaşaya yaşaya söktük. Çok zorlanmadım ilk başlarda ama sonraki yıllarda tabi biraz sıkıntılar yaşadık.	Fatma: We probably went there for 3 months, but then we started primary school straightaway. My sisters and I had no English at all then. We were all different. There weren't many immigrants around here then. I was in the wheelchair, but I was very naughty. Of course I was attracting attention. Thanks to our teacher, she helped us a lot. At first we were drawing and we were playing dough all day. We were children but all were as bright as a button. We have learned. At school, in the garden, in the neighborhood, there. We learned English by living it. I didn't have much difficulty at first, but in the following years, of course, we had some difficulties.
00:04:03	00:04:09	Tolga: Harika. Peki dikiş nakışa merak nereden? Fatma? Hep vardı sanırım değil mi hayatınızda?	Tolga: Great. So where did your interest in sewing and embroidery come from Fatma? I guess it's always been there, hasn't it?
00:04:10	00:04:28	Fatma: Evet ya dediğim gibi evde çok kadın var. Biz de hiç dışarıdan alınmaz, hepimiz hep diker öyle girerdik. Annem asıl ustamızdır. O çok iyi biçki dikiş eder. Köyde çok meşhurmuş. Hatta nenem annemi bu sanatından dolayı aldım seni oğluma derdi.	Fatma: Yes, as I said, there were many women at home. We never bought anything from outside, we always sewed and wore them. My mother is the real master. She can cut and sew very well. She was very famous in the village. In fact, my grandmother used to tell my mother that I wanted you to marry my son

			because of your talent.
00:04:28	00:04:30	Tolga: Hahaha ciddi misin ya?	Tolga: Haha are you serious?
00:04:30	00:05:06	Fatma: Valla nenem nurlar içinde yatsın, çok ağlamış. Biz gelince buralara. Biz bir daha göremedik rahmetliyi. Eskiden bu kadar sık gidemezdik tabi. Eh, durumumuz da yoktu ilk yıllar, çoluk çocuk nasıl gideriz? Dünya yol. Neyse annem de iyi dikerdi, o da bize öğretti işte. Tüm kardeşlerimle dikiyoruz. Hatta burada mahallede herkes evimizi bilirdi. Bir de bana asıl sanatı öğretti. Yani eski iş nakış, gelinlik, çeyizlik, kınalık, esvap, etek, yorgan ne gelirse aklına hepsini dikerdik, işlerdik.	Fatma: Well, my grandmother, God rest her soul, cried a lot when we come here. We never saw her again. We couldn't visit as often in the past. We didn't have the financial power in the first years, how could my parents go all the with children? It's a long way. Anyway, my mother was a good sewer, so she taught us. We are all sewing with my siblings. Even here in the neighborhood, everyone knew our house. And she taught me the real art. In other words, we used to sew and embroider whatever you can think of: wedding dresses, dowries, henna dresses, attire, skirts, and quilts.
00:05:08	00:05:19	Tolga: Peki Fatma, eğitimden bahsediyordum da okul ne kadar sürdü? Kaça kadar okudun? Terziliğe bir meslek olarak nasıl yöneldin? Asıl onu merak ediyorum.	Tolga: So Fatma, I was talking about education, how long did the school last? How far did you go? How did you turn to tailoring as a profession? That's what I'm curious about.
00:05:20	00:06:17	Fatma: Valla ailem sağ olsun liseyi bitirdik çok şükür ama sıra sıra evlendik burada ufak yaşta. Zaten evde dediğim gibi nakışımızı, dikişimizi kendimiz yapıyorduk. O arada burada camimizde de hanımlar arasında toplantılarımız sırasında terzi bir hanımın yanına gidip geliyordum. Hani böyle çırak gibi. Sağ olsun çok yardım etti. O da sağa sola iş yapıyordu. Benim işlerimi de çok beğenmişler, sorar olmuş herkes, Avustralyalı hanımlar vesaire. Hani çok düzgün işçiliği var. Sonra yine onun vasıtasıyla burada yerel belediyede açılan bir kursta işte dikiş nakış sertifika aldım. O derece başarılı olmuşum ki aslında bir senelik kursu ben 5 aydan az sürede bitirdim. Zaten o belgeyi alınca da kendi iş yerimi de açabiliyorum. Kardeşlerim de sağ olsunlar çok destek oldular. Hep beraber ilk ufak yerimizi de bu şekilde açtık. Baksana ohoo 25 sene olacak neredeyse.	Fatma: Well, thanks to my family, we all finished high school but we got married one after another at a very young age here. As I said we were already doing our own embroidery and sewing at home. In the meantime, here in our mosque, during our meetings among the ladies, I was going back and forth to a seamstress. You know, like an apprentice. She helped me a lot. Se was doing business around the area. They also liked my work very much, everyone including Australian ladies had started asking about my work. Telling that I have very neat workmanship. Then, through her guidance, I received a certificate in sewing and embroidery in a course opened here in the local municipality. I was so successful that I actually finished the one-year course in less than 5 months. That certificate allows you to open your own workplace. My siblings were also very supportive. This is how we opened our first small place together. Look, it's been almost 25 years.
00:06:19	00:06:25	Tolga: Harika. Fatma, iyi iş yapıyor muydunuz? Kimlerdi müşterileriniz? Avustralyalılar da var mıydı?	Tolga: Great. Fatma, were you doing a good job? Who were your customers? Were there Australians?
00:06:26	00:06:42	Fatma: Ben çok iyi etek, gömlek, takım dikerim. O zamanlar burada hanımlar iş hayatında tabii aktif çalışmaya başlamıştı yeni yeni. İşte o bayağı iş getirdi bize. Diktiğimiz takımları gören hanımlar geliyordu. Kardeşlerimle neredeyse gece	Fatma: I sew skirts, shirts and suits very well. At that time, of course, women here had just started to work actively in business life. That brought us a lot of work. Ladies who saw the suits we sew, came to our shop. My siblings and I were working almost

		gündüz çalışıyorduk hiç durmadan.	day and night, non-stop.
00:06:45	00:06:51	Tolga: Fatma bir şey soracağım. Senin engelli olman ya da göçmen olman bir sorun teşkil etti mi?	Tolga: Fatma, let me ask you something. Was it a problem that you were disabled or that you were an immigrant?
00:06:53	00:07:20	Fatma: Ya engelli olmam beni hiç etkilemedi biliyor musun? Oturduğum yerden dikişimi dikebiliyordum. Daha da beni kamçılardı aslında diyebilirim. Avustralya'da herkes göçmen tabii ama yine de bazen kalitemizi sorgulayanlar ya da ucuz mal yapmamız gerekmiş gibi davrananlar falan oluyordu. Ama el işi göz nuruna kıymet veren, anlayan çok, sağ olsun, işimize bakan farkımızı görüyor açıkçası.	Fatma: You know what? My disability didn't affect me at all. I could sew from where I was sitting. I can say that it has actually whipped me even more. Everyone in Australia is an immigrant, of course, but still sometimes there were people who questioned our quality or acted as if we should make cheap goods. But thankfully there are many people who appreciate and understand handicrafts and also there were those who look at our work and see the difference.
00:07:22	00:07:39	Tolga: Harika. Peki Fatma. Geleneksel nakışlar ile süslenmiş gelinlikler, kına, nişan, gece elbiseleri, folklorik kıyafetler dikiyorsunuz ve hatta özgün tasarımların da var. Modelin gerçekten çok ünlü. Peki bu noktaya kadar nasıl geldin?	Tolga: Great. Okay, Fatma. You sew wedding dresses decorated with traditional embroidery, henna, engagement and evening dresses, folkloric dresses and you even have original designs. Your design is really famous. So how did you get to this point?
00:07:41	00:08:19	Fatma: Bu konuda büyümemize neden yine kendi toplumumuz oldu diyebilirim. Zaten geleneksel nakışı anneciğimden öğrenmiştik. Burada düğünlerimiz oluyor. Bir eksiklik vardı. Her şey Türkiye'den geleliyordu tabii o zamanlar. Biz de dedik ki ya biz yaparız bu işi. Birdi, ikiydi, komşuya ahbaba derken baktık rağbet görüyoruz. O yüzden bu işe yöneldik daha çok. Zaten hazır giyim ile başa çıkamayız. Bizim işimiz el işçiliği. Kalıp gibi dikiş dikeriz ama üzerine göz nuru da işi de eklersen işte o zaman değer veren alır, alıyor da.	Fatma: I can say that it was our own society that caused us to grow in this regard. We had already learned traditional embroidery from my dear mother. We have weddings here. There was something missing. Not everything could come from Turkey at that time. So we said, "we can do it." We did small works at first and then we realised we were in demand. That's why we were more focused in this business. We can't cope with ready-made garments anyway. Our work is handcrafted. We sew like a pattern, but if you make a great effort as well, then those who value it will buy it, and they do.
00:08:20	00:08:30	Tolga: Doğru söylüyorsun. Peki Fatma biliyorum, pek konuşmak istemesen de ihtiyaç sahibi göçmenlere birçok yardımların var. Biraz bilgi verebilir misin?	Tolga: You are right. Well Fatma, I know you don't want to talk about it, but you do a lot of help for migrants in need. Can you give some information?
00:08:33	00:09:08	Fatma: İşte dediğin gibi biz de fakir fukara geldik. Bilmediğimiz bir ülkede çabaladık. Herkes bizim gibi şanslı değil. Bizim az biraz sanatımız vardı çok şükür. Burada yanıma göçmen çocukları aldım. Ufak bir atölyemiz var. Sadece eğitim veriyoruz. Hem geleneksel nakış sanatımız elden ele geçiyor hem de çocuklar az biraz para kazanıyor. Diktiklerini göçmenler yararına satışa çıkarıyoruz. Bir de	Fatma: Just like you said, we came from poverty. We struggled in an unfamiliar country. Not everyone is lucky like us. We had a little art, thank God. Here I took migrant children with me. We have a small workshop. We only provide training. Not only does our traditional embroidery art pass from hand to hand, but the children also earn a little money. We sell what they sew for the benefit of migrants.

		ayrıca üst baş diker yollarız. Sivil toplum kuruluşları var, hepsi bizimle bağlantılı. Bu arada Avustralyalılar da tabii bayılıyor bizim işlere.	And we'll also sew basic clothing and send them. There are civil society organisations all of which we have connection with. By the way, Australians also love our work.
00:09:09	00:09:15	Tolga: Fatma gerçekten çok yararlı işler yapıyorsunuz. Peki boş vakitlerinde neler yapıyorsun?	Tolga: Fatma, you are really doing very useful work. So what do you do in your free time?
00:09:16	00:09:40	Fatma: Hiç boş vaktim oluyor mu diye sorsana? Çok teşekkür ederim. Valla çalışana vakit az bile geliyor. Ben hep dikiş nakış yaparım ve gençlere öğretmeye çalışırım. Zamanımın çoğu atölyemde geçiyor. Geçen ay çok güzel Türk folklor ekibine ful takım kıyafet diktim, yolladım. Helali hoş olsun. Tüm atölyemizde nakışları işledik. Çok güzel oldu inanır mısın?	Fatma: Why don't you ask me if I have any free time? Thank you very much. Well, there's not enough time for those who work. I always do needlework and try to teach young people. Most of my time is spent in my workshop. Last month I sewed and sent a full set of clothes to a very beautiful Turkish folklore team. It's all good. We embroidered all over our workshop. It turned out beautifully, would you believe it?
00:09:42	00:10:34	Tolga: Harikasın Fatma. Seninle sohbet etmek çok büyük bir mutluluk oldu. Çok teşekkür ederim. Bugün bize ayrılan zamanın sonuna geldik. Fatma'ya bize konuk olduğu ve hikayesini bizimle paylaştığı için çok teşekkür ediyoruz. Bu güzel hikayeden alınacak o kadar çok ders var ki. Fatma geldiği bu yeni ülkede engeline rağmen yılmadan çalışmış. El becerisini eğitim ile birleştirerek kendi işini kurmuş. Fatma bugün ünlü bir moda evi sahibi. Başarılı bir iş insanı olmasının yanı sıra aynı zamanda göçmenlere ve mültecilere dikiş dikerek yardım eden bir hayırsever. Engelli bir göçmenin hayatta neler yapabileceği konusunda çok güzel bir örnek teşkil etmekte. Ya sen Fatma, son olarak dinleyicilerimize söylemek istediğin bir şeyler var mı?	Tolga: You are great Fatma. It was a great pleasure to chat with you. Thank you very much. Today we have come to the end of our allotted time. We would like to thank Fatma for being our guest and sharing her story with us. There are so many lessons to be learned from this beautiful story. Fatma worked tirelessly in this new country despite her disability. She started her own business by combining her hand skills with education. Today Fatma owns a famous fashion house. In addition to being a successful business person, she is also a philanthropist who helps migrants and refugees by sewing. It is a very good example of what a disabled migrant can do in life. And you Fatma, do you have anything you would like to say to our listeners?
00:10:37	00:10:46	Fatma: Valla hayatınıza yön vermek sizin elinizde. Korkmayın, her şey size bağlı. Yeni şeyler deneyin, yeni ortamlara girin.	Fatma: Well, it is up to you to steer your life. Don't be afraid, it's up to you. Try new things, enter new environments.
00:10:50	00:11:48	Tolga: Kaydımızdan memnun kaldıysanız lütfen daha fazlasını bulabileceğiniz web sitemiz speakmylanguage.com.au 'yu ziyaret edebilir ve lütfen başkalarına da Speak My Language programından bahsedebilirsiniz. Ayrıca bizi Facebook, Twitter, Instagram veya LinkedIn'den de arayabilir ve bu programı Avustralya genelinde ve belki de dünya çapında konuşmaya devam etmemize yardımcı olabilirsiniz. Multicultural Communities Council of South Australia Speak My	Tolga: If you are satisfied with our registration please visit our website speakmylanguage.com.au where you can find out more and please tell others about the Speak My Language program. You can also connect with us on Facebook, Twitter, Instagram or LinkedIn and help us continue to talk about this program across Australia and perhaps around the world. The Multicultural Communities Council of South Australia is proud to deliver the Speak My Language Program in South Australia. The Speak My

		<p>Language Programını South Australia'da sunmakla gurur duyuyor. Department of Social Services tarafından finanse edilen Speak My Language programı, Avustralya'daki tüm Ethnic and Multicultural Communities' Councils ve Multicultural Councils'ler arasında bir ortaklık aracılığı ile Avustralya'da hizmet vermektedir. Ulusal yayın ortaklarımız SBS ve NEMBC'dir.</p>	<p>Language program, funded by the Department of Social Services, is delivered in Australia through a partnership between all Ethnic and Multicultural Communities' Councils and Multicultural Councils in Australia. Our national broadcast partners are SBS and NEMBC.</p>
--	--	--	--